Can Yücel

ÖLÜM VE OĞLUM
GÖK YOKUŞ

BÜTÜN ESERLERİ 3

PAPİRÜS

3 CAN YÜCEL ÖLÜM VE OĞLUM • GÖK YOKUŞ

Ölüm Ve Oğlum-Gökyokuş

Papirüs Yayınları
Şiir Dizisi

ISBN 975-7432-06-7
975-7432-09-1
11.Basım, Haziran 1998

ÖLÜM ve OĞLUM GÖK YOKUŞ
Can Yücel

Copyright: Papirüs Yayınları, 1991

Yönetmen: *Oktay Şimşek*
Editör: *Feridun Andaç*
Teknik Hazırlık: *Martı Ajans*
Baskı: *MEYA Matbaacılık, İstanbul*

© Papirüs Yayınevi
Selime Hatun Camii Sokak.
Özlen Apt. No: 13 D. 10
Fındıklı / İSTANBUL
Tel: (0 212) 252 85 74 - 75
Faks: (0 212) 245 40 70

Can Yücel

ÖLÜM ve OĞLUM GÖKYOKUŞ

PAPİRÜS

BAĞRI AÇIK BİR ŞİİR, BAĞRI AÇIK BİR ŞAİR...

REFİK DURBAŞ

*"Ölüm ve Oğlum"*un yayın tarihi 1976. Bu şiirler, *Can Yücel*in hapisten çıktıktan sonra yazdıklarının toplamı.

Yücel, "Ölüm ve Oğlum"un yazıldığı günleri şöyle anlatıyor:

"O devre, hani atları maneje sokarlar ya, öyle bir şey... Hapishaneden çıktıktan sonra Kınalıada'da oturdum. O zamanlar daha güzeldi Kınalı. Orada halkla da ilişkiler oldu. *Zahrat* vardı, Ermeni şair, onunla ilişkim oldu. Bir açılma oldu yani..."

Üzerinde hapishanenin baskısı kalkınca, çelişkiler silinince bir ferahlık geliyor Yücel'in içine. "Ölüm ve Oğlum" işte bu ferahlığı anlatan şiirler toplamı...

"Ölüm" diye soruyorum Yücel'e, *"neden ölüm?"*

"İnsanın kötümser, karamsar olduğu zaman değildir bence ölümü düşünmesi" diye söze başlıyor Yücel ve ardını getiriyor:

"Çok mutlu olduğu zaman insan ölümü düşünür. Çünkü ölüm, mutluluğun bir parçasıdır. Ölümü böyle görmek gerekir. Yarı ölü olduğun zaman ölümü düşünmek bir şeye yaramaz."

Burada söze biraz ara verip *Demir Özlü*'nün Nisan 1977'de *"Türkiye Yazıları"*nın birinci sayısında yazdıklarına bakalım:

"Ama Türk şiir biriminin yığınla olanağı da özümsenmiştir bu şiirin içinde. Ondaki *humour* salt zekâdan doğmaz. Derin bir duyarlığın da ürünüdür. Güncelin, bu ölçüde bilinçle ve duyarlıkla şiirleşmesine alışık olmayan Türk şiir geleneğinin bazı sözcüleri Can Yücel'in şiirini hafifsemek istediklerinde, bu güncel yanla, zekâyla beslenen yana dikkatleri çekmeye çalışacaklardır. Ama sadece güncelikle, *humour* olarak yansıyan zekâ değildir ki onun

şiiri, bilinçtir, duyarlıktır, imge gücüdür de. Ötekilerin sıkı disiplini altında bir özgün imge gücüdür. insan sevgisidir de. Yaşama daldırmıştır kan damarlarını. Bütün bunların üst düzeyde bir bileşimidir. Kültürünün bileşimi gibi."

Bu bileşim, bir yerde "ölüm"le "oğlum"un buluşması mı?

Yanıtını Can Yücel'e bırakalım:

"Ölüm ve Oğlum, burada mutluluğun ölümle birleşmesi... Doğa güzeldir. Bu şiirler içinde tabii siyasi olanları da var. Bir de kendime göre, *Orhan Veli* şiirinde ayrı, epiframatik bir şiir tarzım var. Daha çok nükteye, kelime çarpıtmasına dayanan, siyasi bilinci daha keskin, epigram tarzında ufak şiirlerim... İşte bunlar Ölüm ve Oğlum..."

"Ölüm ve Oğlum"dan *"Gökyokuş"a* geçebiliriz artık. Yücel'in *"Günebakanları korumakla uğraşıyorum"* diye söze başladığı "Gökyokuş"a...

"Gökyokuş" çıktığı yıl *"Cumhuriyet"* gazetesinde 6 Eylül 1984 tarihinde şunları yazmışım:

"Gökyokuş, Can Yücel'in geçen yıl (1983'te) haftalık Somut gazetesinde yayımladığı şiirlerinin toplamı. *İtiraza İtirazım Var, Tecdid-i Kayıt ve Gökyokuş* adı altında üç bölümde kümelenen kitapta 80 şiir yer alıyor.

Nedir Can Yücel'in şiirinin özellikleri? Neyi söylüyor, ne anlatmak istiyor? Çünkü bir şey anlatmıyor Can Yücel, söylüyor. Dilin anlam katlarını harmanlayarak, değişik biçim gözenekleriyle iç içe, sözün sözcüklerin yapısını değiştirip irdeleyerek gündelik kullanımdan kendine özgü, seçkin bir söylemi gündemde tutmaya çalışıyor şiiriyle.

Gökyokuş'daki şiirlerin en belirgin özelliği, yaşadığımız günlere ilişkin ipuçları vermesi, bir anlamda Can Yücel'in güncel olaylarla doğrudan, dolaysız bağ kurabilmesi denilebilir. Şili'de olay mı var, iki dizeyle şiire giriyor bu. *"Şogun"* filmiyle Japonca'dan günlük yaşamımıza mı girmiş, *"Caponca"* da Can Yücel'in gündeminde. Çağrışımlara dayalı bir kara mizahla söyleniyor Can Yücel: "Bu kadar kafiye sahibisin de/ Niye deniz kenarına inmiyorsun akıllım?"

Şiirleri bütünleyen ikinci bir kaynak da, göndermelerden yararlanarak geniş bir çağrışım zincirinin kurulması. Shakespeare'den Gönül Yazar'a ve Ahmet Haşim'e, çevresinde birlikte yaşadığı arkadaşlarından kendi öz yaşamına dek uzanan bir geniş ilgi alanı. Dalgasını geçiyor hayatla. En çok da kendisiyle. Gündeminde her şey var: Politika da. Şehvet de, tarih de, güncel olan da, özetle ölümü ve yaşamı kucaklayan her şey.

Dille oynamayı seviyor Can Yücel. Dili değiştiriyor, deforma ediyor, ona kendince, kendine göre yeni anlamlar yüklüyor.

Bağra bunların şiir Can Yücel'in şiiri. Küfür etmeyip seviyor bu yüzden. Köşklerde, yalılarda oturmaktan çok, sokaklarda gezmeyi seviyor. Sokağın ağzıyla konuşuyor.

Bütün bunların yanı sıra asıl üzerinde durulması gereken, Can Yücel'in söylemek istediği. Ezası-cefasıyla, ebemkuşağından çiçekleriyle, ayaklanmış papatyaları, zehir yeşili umudu, denizi, yıldızı, yağmuruyla bütün bir "hayat"ın şiirini yazıyor. Ölümü-ölümsüzlüğü içinde bu hayatın biçimlediği "insan"ın şiirini sergiliyor."

Demir Özlü ne diyordu?

"Yaşama daldırmıştır kan damarlarını."

Bu damarlardan akıyor işte Can Yücel'in şiiri...

ÖLÜM VE OĞLUM

Güler'e

BAHARLA ÖLÜM KONUŞMALARI

I

Memelerim koparıyor
Yüzyıl süren bir yalnızlık
dile gelmişçesine
Nasıl nasıl bir sevinç yarabbi!
Ve ağrıya
ağrıya tabi,
ağraya
ağraya ağbi...

Nakkaş Tepe de ancak
bezmimize böyle gelmiştir
Gelincikleri ve Nâzım Hikmet'leriyle
Yerbilimsel bir hapisten sonra

II

İçimdeki karanlığı patlatacağım
Zifirî bir su akacak
kamışımdan toprağa
Bir kedi yavrulayacak
köpek dişli bir kedi
Ve böğürtlenler köpürecek ağzından
Yedikçe
kendi
kendini
mayhoş
Ya da Posta Nâzırı dedemden kalma
Mors'un en morundan bir karga

Konacak karşıki direğin doruğuna
Düşmanlarım öyle doldurmuşlar ki onu
Ne kadar taşlasan boş
oynamıyor yerinden
Ben kargadan korkmam ama
bunun gözleri baykuş
Ve tüyleri güngörmedik deniz dipleri kadar ıslak
Ve ötüyor
ötüyor
ötecek
Beni ışığa bağlayan
(Bağlayın beni ışığa!
Gerin telleri gerin!)
beni ışığa bağlayan
o gelin telleri
o gelin telleri
kopuncaya dek...
Akpembe bahar yelkenleriyle
Güneşin rüzgârına gerilmiş
bir badem ağacı gibi...
İçimdeki karanlığı patlatacağım
Ve beynimin en ölümcül yaşlarıyla
ağlaya
ağlaya
Yepyeni bir insan
pırıl pırıl bir can
bitecek toprağa...

III

İki çöpçü geliyordu karşıdan.
Biri
(Aynen Selahattin-i Eyyûbî Haçlılar
Seferinden, sanırsın, pos bıyıklarıyla
Tarihin, süpürmeye gelmiş Prens Adalarını)
Öbürüne
(Marmara'yı bizim Yaşar Küklopsunun o
Anavavza gözüyle dünyanın en güzel
atlarının nerdeyse ineceği e birez
genişçe bir çakır su gibi görüyordu,
eminim)
Eyitti kim:
Halk Partisi'nin solunda bir parti olsa
Hiç dinlemez oyumu ona veririm

IV

Sevda Tepesinde geçen gün
Karşıki masanın altında
İki tane tavuk gördüm
Toprakla yıkanıyorlardı
Eşeledikleri çukurda
İnsanlar için de belki ölüm
Toprakla bi tür
Yıkanmaktır diye düşündüm

V

Üşüyor mu deniz
üstüne boşandıkça yağmur?
Ondan mı dersin
tüyleri böyle ürperiyor?

Ben de gidersem bi gün bu biçim bi sağnakta
Alı al moru mor bir sandal gibi acaba
Yıllar sonra yılmayıp yine
Çarpar mı yüreğim yurdumun sahillerine?

VI

Buket diye bahçeli bir meyhane vardı Yenişehir'de
Yıkıldı çoktan GİMA var şimdi yerinde

Kenarı küpelerle çevrili o küçücük havuzun
Yamacında bir masa
Cahit Ağ'beyle otururduk yaz gecelerinde

Fıskiyenin serpintisiyle sırılsıklamdı muşamba
Zaten Cahit'in gözleri daim yaşlı
"Şunu siliver!" derdi garsona
"Şu muşambayı siliver, mirim!"
Ne Cahit kaldı, ne Buket, ne fıskiye
Yine de bu bahar öğlesinde
Fıskiyenin üstündeki o kırmızı top gibi
–İsterse kalpten olsun, isterse–
Hop hop ediyor ya yüreğim bi düziye

VII

Ruhum sıkıldıkça, ruhum,
Mızrapsız bir tambur gibi
Apayrı bir hava çalıyor vücudum

Ruhum sıkıldıkça ruhum,
Senden ayrı, kendimden ve kentten ayrı
Apayrı bir hava çalıyor vücudum

Kalk gidelim, kalk gidelim başka yere!
Başka yere, başka yere, başka yere!

Ruhum sıkıldıkça, ruhum,
Cemil Beysiz bir tambur gibi
Kendi kendini çalıyor vücudum

VIII

Yalıların surları boyunca giderken Kanlıca'da
Duvarda bir gedik ilişti gözüme
Uydurdum gözümü deliğe:
Bir bahçe
Bahçe değil bir havuz
Havuz değil bir bahçe
Üstü nilüfer kesmiş silme

O nefti yapraklarıyla gelmiş
O aksarı çiçeğiyle
Ne hevesle gelmiş kim bilir bu güzelliğe!
İnsanoğlu beni görsün diye mi?

Bahçede oysa
Bahçedeki bir havuz
Bir havuz ki bir bahçe
Ne in var ne cin ne bey ne ağa
Surları da çekmişler dört bi yanına
Bizler de varmayalım diye bu uçmağa
Sade bir garibim yavru kurbağa
Serilmiş o ortası çukur
O sal gibi yaprağa
Yarı suyun içinde
Yarı yansımış ışığa
Pırıla pırıl yeşile yeşil
Rezil mi rezil
Başladı birden haykırmağa
Başladı inin cinin ağanın beyin
Ne kendi görüp ne kimseye gösterdiği
Çevresine bizler görmeyelim diye
Surlar çektiği
O kimsesiz güzele türkü yakmağa

Şairim ben
Benim işte o kurbağa

IX

Hep ölümü çalacak değil a Zangoç
Bu da
Sema'yla Asaf'ın kızına
Hoşgeldin demek için

Oysa
Ne kadar

Ne kadar
Ne kadar yalnız
Sanıyordum kendimi demin

X

Atkestanelerini geçen süvari ışıklar
Er-erken kaldırmış hanımellerini
tühallah üşüyecekler!
Ve zeytinler eski Rum tenteneleriyle
Esen yel!
Esen yel!

Kim gördü böyle gül yiyen horoz
Tanyeri kokuyor sesi...
Yuvarlandıkça sanki bayırdan aşağı
hapiste dolmuş bir şarap şişesi
Öbür horozlar da ayaklanıyor
merdiven nakışlı ibikleriyle
Ve balkonlardan sarkarken
düşleri bebelerin
bir albayrak yarışı gibi
Horozlar nev-icad ediyorlar denizi
Hırsızlar!
Hırsızlar!

Ve deniz
levent gölgeleriyle Turgut Reis'in
Bütün bu dizelerden alınıyor
Bir ala
bir mora kesiyor yüzü
Esen yel!
Esen yel!

Bu sabah
bir firardır
kan-davasından bir çocuk
Kuşluk vaktine kalmadan önce
Güneşin kurşunlarıyla vurulacak

Ve akşamladı mıydı çamlar
ve karardı mıydı
Tepelerde
Tepelerde
Öyle güzel ki esen yel
Esen yel!
Esen yel!

Bu sabah
ve bu bahar
bir firardır
Baruta koşan bir fitil
İfil
İfil
Öyle güzel ki esen yel!
Esen yel!
Esen yel!
Öyle güzel
Öyle güzel ki
Esmese de
Esmese de
Güzel

XI

İçimden bir his bırakmıyor beni ölmeceye.
İçimden bir his.
Bir his ki
Çapraz oturmuş denizin kıyısına
Taş
Taş
Taş
Derken bir GÜNEŞ!
Tıpkı Üsküdar'daki
Şemsi Paşa Camisi gibi.
Sen iskeletlerle değil diyor bana
Sen iskelelerle kuracaksın cesedini
Ve öyle köpeksin ki sen
Öldükten sonra bile
Yılmaz'ın UMUDundaki
Paytonların ardından
Koşacaksın hep
Geleceğe
Çın
Çın
Çın

Ve karnımın gevşemesine karşın
Taş..larımdaki tarçın
Bırakmıyor beni ölmeceye
Evet diyemiyorum
Diyemiyorum ki evet
O hayırlı
O hayırlı geceye

XII

Ben de
    Boğaziçi de
        bu bahar
Mavi sakalına erguvanlar takmış
Sarhoş bir İskele Babası kadar
Hem delikanlı
        hem deliler gibi ihtiyar

AL BİR UZUN HAVA

Çekirgeydi Raşko'nun elindeki güvercin
Raşko da mengeneydi, bu beynimizde kalsın!
Çekmişler ıstor diye muhribin dumanını
Böyle aşk, böyle barış, Allah belamı versin!

Bugün kitabım verdim tek pedal matbaaya
Bu yol beni götürür sağlam Selimiye'ye
Ağlıyorsam gözyaşım iki gözüme dursun
Vermişim ben canımı al-uzun bir havaya

BAYRAMLIK

Koyunlar keçiler ve koçlar için
Ne kadar bayramsa Kurban Bayramı
Bu barış var ya, bu barış
Cephedekiler için o kadar barış

ASLANDAN AL HABERİ!

Romalılar aslanlara atarlarmış Hıristiyanları.
O Hıristiyanlar ki
Romalılardan daha dürüst, daha düzgün, daha uygar bir
düzene
inanmaktan başka suçları yoktu...
Romalılar oyalamak için işsiz yığınlarını
O zamanın gazetesi
Ve Hürriyet'i olan Coliseum stadyomunda
Aslanlara atarlarmış sen gibi ben gibi
Mehmet Turgut gibi insanları

O Mehmet Turgut ki
İşsiz olmaktan başka suçu yoktu
İşsiz parasız evsiz–barksız
Ve aslanın kafesine girdiğini farketmeyecek
kadar uykusuz...
O Mehmet Turgut ki
Libya'ya gitmek için sıra bekleyen bir
Kunuri Aslanıydı
Adana'nın Girne yolunda bir lunaparkta
Buldular parçalanmış vücudunu...
Sade Adana'nın Girne yolunda değil
Roma'da da böyle
Oyalamak için işsiz yağınlarını
Ve belki de azalsın diye işsizlerin sayısı
O zamanın gazetesi
Ve Hürriyet'i olan Coliseum stadyomunda
Aslanlara atarlardı sen gibi ben gibi
Mehmet Turgut gibi insanları...

Ama Ali adındaki
O kendi de müebbete mahkûm aslan
Aslanlar akıllanıyorlar mı nedir
Yemedi kardeşim yemedi
Kore Gazisi Mehmet Turgut'un göğsündeki
Silver Star nişanını!

MENAPOZ

Yardımı kesildi ya Amerikan Dostluğunun
Gençler, kendinize mukayyet olun!
Kime saldıracağı belli olmaz haaa
Âdetten kesilmiş kibar o...punun.

CANKURTARANLA

Yardın be cancağzım
Yardın sonunda şu Beyoğlu trafiğini
İlkyardım pamuklarıyla
o ölümcül acelenden
Korna çiçekleri açıyor şimdi
yaralarının üzerinde
Ölen yok sen gibi güzel
Sınıfsal ecelinden

ANAYASASI İNSANIN

Ustamız Eluard'ın izinden

Kan yasası bu insanın:
Üzümden şarap yapacaksın
Çakmak taşından ateş
Ve öpücüklerden insan!

Can yasası bu insanın:
Savaşlara yoksulluklara
Ve binbir belaya karşın
İlle de yaşayacaksın!

Us yasası bu insanın:
Suyu şavka döndürüp
Düşü gerçeğe çevirip
Düşmanı dost kılacaksın!

Anayasası bu insanın
Emekleyen çocuktan
Uzayda koşana dek
Yürürlükte her zaman

EPİGRAM

Marx'ın da pek sevdiği bir Latin sözünü anımsıyorum
Nihil humanum mihi alienum est
Bu sözün altına ben de imzamı basıyorum
İnsana ilişkin ne varsa kabulüm
Şu hümanistler hariç

TAKSİM MİTİNGİNDEN İZLENİM

Milletçe
Aklanmaya da
Paklanmaya da
Çivit
Çivit
Çivit
Çivit
Çivit
Çivit
Çivit
Çivit
Çivit
Çivit
ÇİVİT MAVİSİ

DEĞİŞİM

İnce uzun bir hayvan
Çarpıyor
Çarpıyor
Çarpıyordu kendini taşlara.
Canı mı sıkılıyor
Can mı çekişiyordu yoksa?
Yok efendim dedi yanımdaki adam
Gömlek değiştiriyor yılan
Bu hallerden anlarız dedi az çok
Biz de sınıf değişmiştik bi zaman

CANSUYU

CANSUYU

Bir çoban ateşi
yanıyor nefesin
Döşümün kırçıl çalılarında
Ve batana dek uyku sersemi
Kutup güneşleri gibi düşlerin
Tut ki bir kışı yakıyorsun ocakta
Kozalaklarla meşe palamutları
Düşe kalka
ortalıkta
dolaşmakta
Ve yaladıkça yalaza diliyle duman
Tüm yeraltı örgütlerini yüzümün
İy'oluyor iy'oluyor ilk gözağrım sinüzit
Körfezde de böyle olmuştu güzün
Sular havalardan daha geç soğuduğu için
Tütmeye başladıydı kükürt
Ve çiçek aşılı yalılarıyla karşı kıy
Boyacıköye karıştıydı açıkta
Benim fersude tavus türkülerim gibi şimdi
Nitekim açık mavi saçlarımda aman
Köpükten nalınlarıyla bahriler yarışmakta
İki çıplak bi zaman
İnsanoğlu yaşasın dünyaya yaraşmakta
Yüzümün ağartıyor senin pırıl pırıl kokun
Ateş böcekleriymiş meğer o lavanta çiçekleri
Külbent keselerde kokuşup giderlerken

Tebdil mekânda artık ferahlıklar keşfetmekte
Uçmalara uçuyorlar onun için de
Öyle yeşil bir yeşilsin ki sen gelecekte
Bakmaya kıyamıyorum şimdiden
Ve cansuyum can verdikçe köklerine
Sevinçten ağlıyor bir fesleğen

Demek ki
Bu hali bu güzeli bu yeşili
İlle de bugünkü kendi haliyle
Görüp göstereceğiz diye
Ihlamurlar budamak
Şiir değil bundan böyle

UKTE

Dünyamın güzeli martılar
Sizden nasıl da yok yere korkmuşum
Kaşık Ada'nın orda!

Dalın üstüme dalın
Vurun beni, urun
Denizanası kokan gagalarınızla!

Ah sizden ben nasıl da yok yere korkmuşum!

Bilmiyordum ki çünkü
Ben hem balığım hem kuşum

Ben ama hâlâ anlayamıyorum ki
Bunca zaman niye sizden ayrı oturmuşum

AY! AY! AY!

Şu gökteki ay var ya
Şu boktan şu yarım ay
Bakarsan bakarsan bakarsan
Bi tek sözüme bakıyor benim
dolunay olmak için
O bana bakıyor
Ben ona.
O bana bakıyor
Ben ona,
Hepimiz ama
Hepimiz
Hepimiz
Bakıyoruz hep birbirimize
bakıyoruz hep bakıyoruz
ADAM olmak için hep

Ay! Ay! Ay!

O bana bakıyor
Ben ona.
O bana bakıyor
Ben ona
Canım yanarcasına
Ne zaman
Ama ne zaman olacak bu iş?

Bakıyorum bakıyorum da aya
Bakıyorum da ayın ayaklarına
Yatırmışlar yine Ahmed'i falakaya

Bİ DAMLACIK

Duru bir yeşildi ortalık
Akşam güneşi kırılmış bir mızrak boyu
Ve çocuk sesleriyle iniyordu ışık,
Ağlarda sanki dargın bir kılınç balığı
Pullarını döküyor üstüme
Bir sessizliği anlatmak için yazıldı bu şiir
Belki de anmak için
bi damlacık bir sessizliği

KÜÇÜK KIZIM SU'YA

Bir derin uykudaydım ölümün içinden
Açtım ki gözlerimi
Bir suyun gölgesi gibi
Kendisi adeta bir suyun
Ayakucunda sen oturuyorsun

Şiir getirenlerin çok olsun çocuğum!

AKİS

Sen çaldıkça Teodorakis
Bir mor yağıyor üstüme...
Dudaklarım öpüşmekten mosmor...
Bir putum sanki ilahilerle
denize fırlatılmış
Ve bir deniz yağıyor üstüme
Bakma sen sevgili Teodorakis
Açgözlü güvercinlerin didiştiklerine!
Avluların o en çakırkeyiflisine
Mısır danaleri gibi serpilmişler ama
Mısır danesi değil ki bu adalar
Ne de biz güverciniz...

Sekerek o güneş güzeli çakılların üzerinden
Çıplak ayaklarımızın su sesleriyle
Birbirimize
Ve kendimize
Bilakis

Sen çaldıkça Teodorakis
Bir mor yağıyor üstüme

DOSTUM SAMARİPA'YA MEKTUP

Baksana Samaripa
Şu gümüşü bacaya!
Ne güzel kesmiş tenekeyi tentene!
Güneş de vurmuş üstüne...
Ve salkım salkım sakalları
Rüzgârda saçaklanan bir duman
Arkadaki Papaz Okulu'nun
Çamlarını çulluyor
Baca değil, buhurdan...
Alt katta da o dumanın ısıttığı suyla
Sakız gibi bir kız yıkanıyor
Ve Sakız Adası gibi köpükte
Yuvarlanıp gidiyor g..leri

Sevgili dostum
Öyle göreceğim geldi ki seni
Burnumda tütüyorsun...
Ha, onu soracaktım
Sen hiç lohuk yedin mi?
Ben ki tatlı sevmem
Nefis bişey

MUHABBET

Bir fasulye çimleniyordu
Çiseledikçe yağmur.
Koştum vardım ki yanına
Anlasın ne nimet olduğunu
Sen git yerine! dedi Ayşa Kadın
Böyle kibar erkeyin ayağ'na
Ben kendi ayağ'mnan gelirim

Bu muhabbeti görünce uzaktan
Kıpkırmızı oldu biberiye

Bayram nedir ki dedim kendi kendime
Bayram bir ömürdür ben gibi bir deliye

BİR ÖLÜM İLANI

Zaten hayalet olan
Gölge yazar Oğuz'un ölümü de
Herhalde kendinden rivayet

Oğuz'un cenazesi mi
Hayret!

Hem o hiç uyumaz ki
Belki de ilk kez oradan
Kendi kendini Türkçeye çevirecek
Yeni dikilmiş bir kalem selviyle
Ya da en eski daktilosuyla gecenin
Yıldızları tuş

ARKAMDAN KONUŞMASINLAR DİYE

Her Donkişotun bir yeldeğirmeni vardır
Benim ki Heybeli'de
Yarı yarıya yıkık
Üstünde
Kırmızı üstüne beyaz beyaz harflerle
Kocaman
TÜRKİYE HALK BANKASI
Yazılı
Vallahi billahi de
Beş kuruş almadım o reklam için

GÜLER YÜZÜMLE

Viran bir rum evi adada oturduğumuz ev
Serinliğine serin
Ferah olmasına ferah ya
Tam bir hakuran kafesi.
Bu deyimi aslına döndürmek için mi nedir
Bir çift de kumru gelip
Yuva yapmış çatısına.
Öyle usturubunla yerleşmişler ki
Çürümüş tahtaların arasına
Dışardan görünmüyorlar hiç.
Yalnız
El–ayak çekildikten sonra
Derinden
Ve civan demlerle demlenircesine
Başlıyor dem çekmeleri

Benim de çökmeye yüz tutmuş
Şu can kafesimde
Kadim sevgilim Güler'e sevgim
ÜSKÜDARA GİDELİM diyor hâlâ
ÜSKÜDARA GİDELİM

VE KOMİSER KOLOMBO

Haldun Taner'e

Vay hafiye rüzgâr vay!
Sıcakların nereye taşındığını
efendice tahkike yanaşmış
Hafiften zatülcenp muşambasıyla
Havadan sudan
dereden tepeden
hoşbeşti derken
sabah beri
Yaprak izlerini alıyor çınarın
Yandın çavuş yandın!

Böyle bir sonbahar iptidasında
Tutuklanmıştı zavallı Amerika'da

ŞİİR–ŞAİR–DÜNYA

Şiir bir terlemedir
Güneş güneş sözlerle
Ve böyle böyle şair
Eriyip gider

Dünya gibi tıpkı
Döndükçe terleye terleye

SONSÖZ

Şevki Akşit'e

Dünya gözlerimi kendi ellerimle örttüm
Değdi yorgunluğuma
Bi ölüm kaldıydı onu da gördüm
Beni pişman etmedi doğduğuma

ÖLÜM VE OĞLUM

Ne yaman çiğköfteymiş ki bu ölüm
Şalgam suları iniyor da şakaklarımdan
ben hâlâ susuyorum
Gözlerimle taşlarcasına bir kör kuyuyu...
Nerde kaldı bre saka kuşu
Su gibi bildiğin o su kasidesi?
Ve dudaklarımı sevsinler
bir barut bulutuyla sanki
ortadan biçilmiş bir güneş
Aynı çığlığı mı ezberleyecek dersin
akşamcılar akşama tövbe edinceye dek
Düzayaktı Attar A'met Efendi'den Kartal Baba Tekkesi'ne
Bu seferki yolum ise
ardımdan gelen kolun
ölüsıra yürüyen
kilden, kirioz bir bayrak
epiy de yokuş üstelik
ve giderayak
Sırtına vurmuş ya da
buruşuk bir şipka biberini
Meyvahoşa koşturuyor
mork çizmeleriyle bir kırkayak
Nasıl koşturduysa tulumbacılar eskiden
yeşil tulumbalarını yangına
Yandım diye böğürmüşüm
Böğrüm yiyince böğrümden
o çağköfteyi
YANDIM

Öyle bi kuşaktık ki biz oğlum
yine de sen ölüyorsun
boynuna sarılınca ben
Ve o domuz var ya İncil'deki
cümle günahı yüklenip
uçuruma atlayan domuz
Biz öyle bilem olamıyoruz...
Meşksiz aşklarla senlerin
başına tacettiğimiz
o güzelim elmayı
Utanmadan o ulusal
akbabamıza sunuyoruz
kellelerinizle birlikte
Bu gidişle korkarım
bi tek ses kalacak bizden
tıkırtısı farenin
Kendi tahta
kuyruğunu kemiren

Cama vurulmuş güneş kırıldı
Nar daneleri döküldü suya
Yandım diye bağırıyorum
Ama bu kırkayak oyununda
Öyle yakın ki ölümle oğlum
Uyak oluvermişler adeta
Ben ne demeye hâlâ
Sözümona bir inci gibi
Acının yanardağ bardağında
Kendi kendime eriyim?
Oysa bu dünya denen ağacın
Türkiye denen çatağında

Öye bir oğul var ki oğul
Ölüme değil, ölüme
Yaşanmaya bi ölüm bal
Cama vurulmuş güneş kırıldı
Nar daneleri döküldü suya
Gayrı adam oldu diye babam
Oğlum beni sevse ya

GÖKYOKUŞ

GÜNEBAKANLARI KORUMAKLA UĞRAŞIYORUM

Bu söyleşi için telefon ettiğinizden beş-on dakka sonra, epiy 'sportif' bir olay geçti başımdan. Bizim Dragos'taki evin yanında boş bir arsa var, önü resmen çöplük, kibarlara yani. Çoğu ecnebi olmak üzere konserve kutuları, Amerikan çaputları falan-filan... aşağı mahallelerden gelen çolun-çocuğun talanından arta kalsa da hayli bir yekûn. Çöplük resmetmeyi aklına takmış ressamlara salık veririm, renkli mi renkli, civciv mi civciv bir konu... Arsanın başka bir yararı daha var, gerileri bekçilerin ineklerine otlak. Baharın ne güzeldi inekler, yemyeşil otların arasında hışır hışır. Şimdilerde başları darda, sararmış dikenler içinde. Aksilik bu ya, ben de duvarın dibine günebakanlar diktiydim şirinlik olsun diye. Güneşîliğini severim onların. Mallar, haklılar gerçi, musallat oldular benim sarı sıcaklarıma. Sığırtmaç da, domuzluğundan herhal, hayvanları kaçırmışlığa yatıyor. Olan bizim günebakanlara oluyor. Dedim a, tam telefon ettikten sonra siz, bi baktık, bir dana güneşten yediği yetmemiş gibi, bahçeye dalmış, ordan burdan hırsızlayıp diktiğim çiçeklere abanmış. Çıkarabilirsen çıkar. Hötzöt, taş, sopa, attık fıkarayı dışarı. Açtım sonra telefonu Kooperatifin bekçilerine, "Önümüzde bir otomobil çiğnedi bir danayı, gelin alın!" diye. Can havliyle toplaştı bekçi arkadaşlar ya, yaralı dana yok ortada. arasın dursunlar gayrı... Bu uzun öyküden çlıkardığım kıssa mı ne? "Ne yazıyorsunuz, nasıl çalışıyorsunuz? Şairliğinizi nasıl sürdürüyorsunuz?" diye soruyorsunuz ya, ona yanıt bu! Bu ara ben, kardeşler, davarlara karşı günebakanları korumakla uğraşıyorum...

Yeterince ciddi olmadı mı bu yanıt dersiniz? Varsın, olmasın!... Ben şiiri ciddiye almıyorum ki zaten, yeter ki

şiir beni ciddiye alsın! Davetsiz misafirdir, pat diye gelir o, ya bir afrika menekşesini, ya ölen bir delikanlıyı bahane eder, oturur karşıma, kaldırabilirsen kaldır artık. Baudelaire öyle demiş ya: "Esin dediğin gelmesine nasıl olsa gelir, güçlük onu sepetlemektedir..."

Bekleyen belâsını da, mevlâsını da bulur, demişler. Şiir ki hem belâdır, hem mevlâ, o halde beklemeyi bileceksiniz! Yalnız, beklediğinizi çaktırmadan. Sözgelimi; Taksim Meydanı'nın (eskiden ama) ordaki saatin altında sevgilinizi bekler gibi, ortada dolana dolana, ıslık çala çal... hava alıyormuşsunuz sanki... Saatler saati beklersiniz, gelmez kâfir... Ne yapalım, bu sefer olmadı, bidaha sefere...

CAN YÜCEL

İTİRAZA
İTİRAZIM VAR

DOSTUM ŞAİR NECATİ BAŞLADI MADEM ANLATMAYA, KIRILDI BU SANSÜR, BEN DE KONUŞMAYA BAŞLAYABİLİRİM NİHAYET

Nâhit Hanım ki şimdi bir Eski Ahit
İlk eşi, Haliç Vedat, menfi olamazdı ki zâit
Babamsa o Balkan Harbi'nden müdevver nikâhlarında şâhit
Üçü de kendi Kurtuluş Savaşı'nda anlı şanlı üç zâbit
Önce mülâzım-ı evvel, sonra mülâzım-ı sânî

Asıl paşalığı ama Nâhit Hanım'ın İkinci Dünya Harbi'ne ait
Nâhit Hanım yıktığı Osmanlı imparatorluğu'na karşı
Yenişehir'deki 50 metre karelik kira katında
Olanca insanlığıyla kurmuş yeni bir saltanat
Dizinin altındaki o kara ben kadar güzel bir Ben, Sevgiden
Bakardım geçtikçe Zafer Meydanı'nın ordan
O ikinci kattaki pencereye değil, zafere
Aşkla kurulmuştu sanki dünyanın en meridiyenindeki o daire
Ben de ondan-bundan değil. Nahit Hanım'la Orhan Veli'den
Başladım şiire ve sevişmeye

Sırf Orhan'ın başlattığı o Aşk Resmi Geçit'i
Yarım kalmasın diye...

TÜRÂBI

İki elim
Ellerinin üstünde
Toprak...

Evet, bu AŞK
Şimdi değil sade, ilelebed
Bizler cavlağı ergeç çeksek de
Bu hak-uran kafesinde değil sade
Karada, havada ve denizde
Toprak olmayacak dünyada bu aşk
Ben ayak-türâbın oldukça senin

GÖRECE

Ne küçük şeymiş buradan açıktan
Sent Con şovalyelerinin koskocaman kalesi!

Cancan da okuldan gelişinde çıkarırdı çantasından yaptığı
resimleri
–O gün iki Hayalet Uçağı dolanmıştı üstümüzde

Bu dedi yüksekten uçtuğu için küçük
bu da alçaktan uçtuğu için büyük.

Melih Cevdet Bey Zaman yoktur buyurmuş
Belki haklı, ama bakıyorum da şimdi
Karaada'yla benim aramda resmen
Zamana benzeyen bir mekân var
Derya diye bir camgöbeği
Fiy tarihlerine gebe gibi

Az sonra daldığımız o allahlık yere gelince.
Hani Sabahattin Ali'nin Bulgar sınırının bizden yanında başı
taşla ezilerek öldürülmesinden onbeş gün önce tam
Mai Gâziler'in ilkinde
Piçkurular misâli bağrış-çağrış çimerken içinde
Tekneden "*Gel, Sabattin, kalkıyoz!*" diye seslenen arkadaşlarına
Bırakın yau, şuracıkta ağız tadıyla öleyin, dediği
O mekâna benzeyen zaman
Ve o mekâna benzeyen zamana benzeyen o mağara
Yok da var da sayılamaz değil mi?
Allah için?

YİĞİTLEME

Burhan Uygur'a

Bu herif karnabalar değil
Karnı güneş...

Bu herif ressam!

KEHANET

Arkadaşlar arasında toplaşıp konuşurken ahvâl-i dünya-
dan
Son günlerde âdet ettiydi bizim Neyzi
Bir kenara çekilip sus-pus oturuyordu
Morarmış dudaklarında bir çarpık tebessüm...
Derken en hareretli yerinde tartışmanın
Hani, afedersiniz, yırtık dondan çıkarmışçasına
Ben önümüzdeki on yıl içinde ne olup biteceğini biliyorum
diye atılıyordu ortaya.
Neymiş pekiy? Ne olacakmış?..
Ağzından lâf alabilirsin aşkolsun!
Yeniden gömülüyordu kabuğuna...
Bir değil, iki değil, dayanamadım sonunda
bir punduna getirip dışarda kıstırdım yalnızken
Üsteledim sıkıştırdım dalına bindim
Öyle de anuttur ki kâfir...
Ama bu sefer, o da açılmaya teşneymiş ki zaar,
Çıkardı baklayı ağzından:
Ne mi olacak önümüzdeki on yılda?
Onu bilmeyecek ne var!
Bir bok olmayacak elbet! dedi.
Ve sade ardına değil, önüne de bakmadan gitti.

DÜZ

Ayışığına baksana
Baharlar içinden
Amma güzel ayışığı

Gözlerini kapasana

Amma güzel ayışığı
Baharların içinden
Açtın mı gözlerini
Açmamışın gibi
Yine de güzel ayışığı
Baharların içinden

Açsan da kapasan da
Çok güzel ayışığı
Baharların içinden

Gözleri kapasan da
Açsan da
Çok güzel ayışığı
Çok güzel
Çok

AYDIN BİR KARGA İLE TİLKİ

Lâfonten'den bu yana devran hayli değişti,
İlme verdi kendini şanlı karga milleti.
Atomlar atom değil, patlamıyorlar onsuz,
Keymbiriç'ten Harvord'a öncümüz Doktor Korvus!
Şan etti mi şanosu Kelektironik müzik
O da kandillerde bir! Sanatı sittirettik!
Dün gördüm tünemişti Mülkiyye'nin damına,
Tabiy ekonomisti iktisadın rağmına.
Dedim, *Or. Purofesör, kurtar şu memleketi!*
Sermayenin dedi marjinal müsmiriyeti!
Ben ki tilkiyim diye postumu yitirmişim,
Ulan, böyle tekkeye her zaman postnişinim!
O ne kokuydu anam! Bu cins peynirlere pes!
Rokfellerle Kaşkaval ve Maraşılımız Keyns!
Madem en hırtı bile Aynşitayn'a muasır,
Hayatta en hakîkî mürşit kargadır!

SORUŞTURMA

Adem, cennet-alâda Havva ile zinâdan
Hüküm giyip sürülmüş dünyaya,
Pekiy, Cengiz'in geçen pazar Göztepe Doğumevinde
Dünyaya gelen oğlu Osman'ın
Öbür taraftaki vukuatı nedir acaba?

Nerden soruşturmalı dersiniz,
Hangi masadan?

GÖNÜL YAZAR'A NİSBET

Dört köşeydi son gördüğümde
Beş köşeli bir daire almış Etiler'de
Profesörler Sitesi'nin orda, köşe başında

Boşuna üzülmüşüm bak, dedim
Köşe yazarı olamadım diye!

ÖP BABANIN...

Sevince kıran girmiş bu yerde
Sevinçten beter bir hınç
Vurup kırmak geliyor içimden
Evveliyetle, öncelikle yani
Kapaklara hep dudak boyalı kalpler yapan ressamın kalbini

Tevekkeli yetişmemiş şol Bizans'ta
Put Kıranlar, İkonoklastlar

Pûs ederim cümlesinin kellerinden

HAMAMA KARŞI

Ellerini yıka
Yıka ellerini
Yıka
Bi daha yıka
Bi daha
Bi daha
Bi daha
Bi daha
Bi daha
Bi daha

Anladın mı şimdi
Ne temiz şeymiş o pislik
Anadan doğduğumuzdaki?

BİR AİLE MESELESİ

Ana gövdeden ayrılan dallar
Bakma cılız olduklarına
Çoğalırlar boyuna
Ve çoğala çoğala
Güneşin gözünü ağlatır piçler
Maalesef
Ve maaile
Ve kardeşçesine tutsak

GÜYA

Elele tutuşmuşuk
İki küçük çocukmuşuk
Kışmış hava
Mışıl mışıl üşümekten
Başıbüyük'te
Bir beştaşın dibine
Dizdize oturmuşuk
Birbirimize sokulmuşuk
İki küçük çocukmuşuk
Birimiz VE
Birimiz VEYA
Güya bir rüyaymış
bu rüya.

NÂZİRE

Halk içinde mûteber bir nesne yok sıhhat gibi
Olmaya cihanda devlet bir devlet devlet gibi

ACIBADEM

Hüseyin Baş'a

Sürgünlerde bir sürgün görünce önünde eğil!
Bahara durmuş badem ağaçlarıdır acılar
Ağaran o dağlar ki yarın yeşilden de yeşil...
Sevinçten oynatacak tahtası eksik tahtacılar...

BÜYÜK SÖZÜ TUTMA!

Olduğun gibi görünme!
Göründüğün gibi olma!

Hazreti Mevlâna'nın türbesine
koşan
muhteremlere baksana!

NEREDEN NEREYE

Ah İstanbul ah.
Sen bugünleri de mi görecektin.
Onca saltanattan sonra
Müflis bir bankaya mı dönecektin!

CAPONCA

Aferin Şogun
Çok iyi konuştun
Anlasam da anlamasam da
Anlayıp omaylamasam da

Aferin Şogun
Çok iyi konuştun

TÜRKİYE'DE SHAKESPEARE

Hamlet'in tiradı başlamadan bitti:
Bundan böyle *to be or not to be*
Not to be or not to be...

DÖRTLÜK

Şu deniz-aşırı davul sesleri
Yine kimbilir neyi kutluyorlar?
Batmış olmalı ki, bu bahtsız şehri
Her sabah yeniden kurtarıyorlar.

YANGIN VAR

Aslı mı? Belki.
Odalık mı? Asla!
Ne Matisse'den ne de Çırağan Sarayından!
Bir sobaydı allah tarafından o deli hatun
Upuzun saçlarıyla bir demir-döküm...
Yaktıkça kendini nefsinle nefesimle
Yandıkça düşistandan düşürdüğüm odun
Isınırdı oda, ısınırdı ev, ısınırdı acun
O da, ben de, yanyana ve yana yana
Sevişerek ölmeyi öğrendik sonunda
Ondan şimdi böyle ortalık duman
Baksana baharlar yağıyor üstümüze ağaçlardan
Aslı varsa onun
Ki kerem edin ki var
O sobaysa
Ben de ona yangınım yangın

ŞÜKRÂNİYE

Bu kar sonrası günde
Her şey dargın dururken birbirine
Erimiş ermişçesine...
Çırp uçan martıdır ezâ
Yeri göğe, balığı denize
Ve beni Güler'e barıştıran
Şükürler olsun bu şiire!

BİR KELİME OYUNU

Keferinin kavlince, aklınca, dilince
Hintliler "turkey" yer yılbaşlarında
Tükrler de hindi...
Halbuki Hindistan'ı da, Türkiye'yi de yiyen aslında
Kendileri...
Hem yılbaşından yılbaşına da değil
Allahın günü
Bizim Demreli Niko, Noel Baba olalı beri...

AVCIOĞLU'NA

Doğan'la bir tarihte
Bu, şimdi yaşadığım mor sahillerde
Üçer beşer yaşındaki oğullarını gördüydüm
Dudaklarında birer kibrit çöpü
Ve elleri arkalarında
Yürüyorlardı kumları tekmeleyerek
Babalarının arkasından...
Babaları da arkasında olup bitenden habersiz
Dudaklarının ucunda cigara, sarkmış öyle külü
Elleri arkasında yürüyordu kumsal boyunca
Düşünceli düşünceli
Memleketi nasıl kurtarayım diye
Ölmek için...

YESENİN'DEN İNTİHAR PUSULASI MOSKOVA'DAN

Bu şehirde ölmek yeni bişey değil elbet.
Sanki yaşamak çok daha büyük bir marifet!

CAZZZZZZZ

Erol Pekcan'a

İki yıl önce diktiydim seni toprağın o köşeciğine,
Bire hanımeli ne hızlı büyüdün!
Deme sen de "Can çok küçüldün!"
Bakma bana nolur, daha, daha büyü!
Balkona tırman yavaş yavaş!
Kapıyı aç!
Ben yerde yatıyorum sarhoş,
İlkin bacaklarıma sarıl!
Belime sarıl!
Daha, daha yukarı çık, memelerimi okşayarak!
Boynuma sarıl!
Ama iyice!
En büyük iyilik bana bu!
Boğ beni, boğ!
Hanımeli,
Boğ beni,
Boğ,
Boğ,
Boy!...
Boy!...
Boy!...

OLUR - ÖLÜR
ÖLÜR - OLUR

Mor bir kedi yavrusudur sabah
Gökyüzünün tamburunda çamlardan tırnaklarıyla
Sabâ makamından bir şarkı tımbırdatmakta...
Nerdeyse başlar tiftli kayalıkları temizlemeğe
Ve yalaya yalaya kendini
Denize döner sonunda
MAVİ...
Bu işler sade martta değil
Sonbaharın sonunda da olur
Ve bir kedi yavrusu doğarken bir sabah
Çok canlar ölür...

KARE KÖKLER

Türkiye Cumhuriyeti Türklerin kurduğu onaltıncı devlet-
miş.
Bu bizim yatay talihimiz.

Oysa, Anadolu Türklüğü onaltı uygarlığın üstünde yükseli-
yor,
Zamanlarda mekân tutmuş dört-dörtlük kökleriyle
o ebemkuşağı çiçek...
Bu da bizim dikey tarihimiz.

ŞİLİ'DEKİ TENCEREYE

Tencere dibin kara
Seninki benden kara

ESTETİK

Aslında çikrin değilsin sen
Çirkin görünmek istiyorsun
Güzelliği târif için

MUKAVVA BİR KAFAYA

Ben ki Çakal Tepe'deyim, hayret
Buralara dek nasıl da vuruyor
Motorun vurultusu!...
Yükü ağır, aygaz tüpü olmalı
Soluğundan belli,
Halim de olsa öyle derdi
Lâcivert üstüne kırmızı boyalı...
Yürüyor Çengelköy'e doğru
Su yürür gibi mor salkımlara...
Sancağında şimdi tam
Mr. Philby'nin bizamanlar oturduğu
Erguvan çürüğü yalı...

Bu kadar kafiye sahibisin de
Niye deniz kenarına inmiyorsun akıllım?...

BİR FORMÜL

Ölüm bu ara çok oldun sen
Ortalığı kırıp geçirdin
Dostlara taktın, gençlere taktın kancayı...
Kendim için söylemiyorum, yanlış anlama, bak!
Nasıl olsa benim miyâdım doldu,
Ama sen de bokunu çıkarma işin!
Bir süre ara ver bu işgüzârlığa!
Tek dur biraz!
Ne dersin tam maaşla emekliliğe?
İşsizlik sigortası da veririm istersen...

AYIP ŞEY

Umumî helâların hepsinde aynı levha:
BÜYÜK 5 TL.
KÜÇÜK 5 TL. diye.
Büyüklerle küçükler arasında, göstermelik için de olsa,
Beş kuruşluk bir fark bile gözetilmez oldu demeek!
Bu, her şeyden önce silsile-i merâtibe aykırı bişiy, efendim!

DÜŞ BOZUMU

Terso bir gürültüye dapduru geldim dün gece
Döndüm yokladım, Güler'in omuzları
Ellerimin altında pırpır...
Dürttüm, sarsaladım...
Düşünde beni can çekişirken görmüyor muymuş meğer!
Yaşasın bana! Kızı tam zamanında uyandırmışım!

KONGOLU

Dr. Niyazi Tunga'ya

İstiyorum ki küçüleyim
Küçüleyim
Küçeleyim
Küçeleyim
Herbiri bir ayrı cumhuriyet olan
Yaprakları arasında girip
Afrika menekşesinin
Önce Lumumba, sonra Gulliver'le
Gülüvereyim
Ve ömrün ne kadar vefa ederse artık
Oracıkta ölüvereyim
Koskoca Afrika'da bir küçük çiçek
Ölmekle ölümü olmaz edecek

Küçümen küçümen küçümen ama
Bir bitmeyen gücünen

PAPATYALAR AÇARKEN

Güler toplamış kırdan
Bir tabağın içine koymuş
Suyunu da unutmamış

Bir saat sonraydı
Can bak, dedi
Papatyalar ayaklanmış!

Nasıl beyaz, nasıl sarı
Nasıl yeşil!

Dur hele dedim Güler'e
Bu, 142'*ye girmesin sakın!*

AÇ Bİ ACI

Acımazlığım kendime
işte bu ıtır kokusu
aç ve acı...
Burnuma çektiğim O
O zehir yeşili
kendiliğinden
biraz da benim yüzümden
veya hepten
deli...

Ne'iy değ mi?

Bi de
O ıtıra sor!
O ne diyor?
Bişey demiyor, O
Sadece katlediyor...
Ben tayin ettim Onu
o mekâna
çalsın diye ölümcül kaanununu
ıtır yaprakları üzre...

İTİRÂZA İTİRÂZIM VAR

Süt limanlarda poyrazlarla lodoslar oluyorum
Döndükçe, döndükçe başım, martılar kusuyorum
Derya bir Kurân-ı Kerim, yapraklar'nı bir bir açıyorum
Karış, karış, karış, karış, karış, karış, karış, karıştırıyorum
Bakara oynuyorum Fatihâ'nın Bakara Sûresiyle
Ve zarlarla ki hepsi ayrı bir Sûre alayıdır
Nedir diye, nemenedir bu arabesk diye diye
Martılar bu şakası yok, akaraplar tarafından ağlanılan
Bir mersiye – şad olsun ruhu – Tamburî Cemil Bey'e
Odeon bir rekorla koşan bir gıramofunmuş dünya
Kurdukça dönüyorum, döndükçe çalıyor, çalınıyorum
Ben ki Kibariye bir hırsız ve Ferdi Tayfur kadar eski bir sipiker ve kokoyiniman
Kendimden kendimi çalıyorum, kendimle, kendimle kendimi
Yaşasın mahşere dek bu kısır olmayan döngü
Yaşasın Veli'fendiler'de mahşerin o dokuz doğuran süvarisi
Benden önce de vardı, benden sonra da tufan
Yaşamak ölünmez ki yaşamayı yaşamaklan
Gönderinde Hasan-hüseyin emminin, dalgalandıkça bu kırmızı don

Bir arabesk ki bu, ister sol olsun, ister sağ
Ve indikçe kustuğum martıların güzel gözlerinden yaşlar
Çaputlar kalkıp kalkıp Marmara'nın dalga kıranlarından
Kondu-konacak geceleri Hacı Bektaş-i Veli'nin türbesindeki
o milyon yıllık dut ağacının dallarına
Bu şiir ve bu nâne, ifâdeme mâni olmayan bir damla menî.
Lumpen kesilmiş şahsımın (rıpp) kuzgunlaşmasıyla birden
göğe ağan ve ağaran meçhul bir artısıyla
Ki istersen demevî bir RH potitiv de olabilir
İşte bu bir şiirin kendini çektikten sonra Kodak'la, nefsine nefes etmesidir
Zâten şiir denen nesne, eski bir an'aneyle, doğan çocuğun
kulağına ezan makamıyla isminin üflenmesidir
Ya da tınlatmaktır içinle için için olan tambur ola ki evreni
Ve de çınlasın deyuu Neyzen'in neyi (görülmemiş hiç neyin çınladığı bu âna dek)
Ve en arabesk ve en çağdaş adamımız Orhan Veli'nin
kuzular kulağına
Maraz ve menapoz, muhteris ve muteriz itirâzlara itirâzım var, itirâzım, itirâzım
Ama halka, halka halka haklananan halka dünden ve yarından herzaman razıyım

TECDİD-İ KAYIT

ALTIYAŞINDAKİ
MUZAFFER HAZNEDAR'DAN

Dünyayı gezmeye çıktım
Trene bindim
Gittim gittim gittim
Rayından çıkmış trenler bütün

SU KASİDESİ

Kara kışa da yangınım ben
Sarışın kızıma da
Devrâna kızıp kızıp kızıştığımdan...
Babalarım tuttukça başlarım anasından
Neşeye Neşide'sine Schiller'in
Ve karlarla gülüşür afrika menekşelerim

Su, kızım, donmuş olsa da memlekette emsalin
– Ve kim bilir daha ne kadar sürecek bu erbain –
Turna telleri içinden cemrelerle geldikçe sesin
Sular serpiliyor içime bilesin

KARDİYOGRAFİ
KALP YAZISI

Lütfen eve seslenin
Ki olmadığım anlaşılsın evde...
Ziver Bey değil benim durağım,
Âhım benim hercai-menevşe...
Mecbûren o şâhım hergele
Mor gidip mor geliyor
Dikildiğim yerdeki işe
Yukarı Volta diye bir cumhuriyet var ya
Orda işte...
Bi gelip
Bi gelip
Bi gelip
Bi gelip

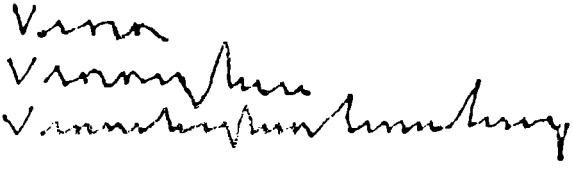

Eee, harcai-menevşenin kalbi bile
Sittin-sene hep aynı avluda atmaz ki...

EDEBİYAT SINAVINDA

Şair Câmî niçin "Câmî" mahlasını seçti?
Çince mi?.. İçince mi?.. Yok, canım!..
Camcı olduğu için de olmasa gerek,
Pencereler kafesliydi o zamanlar biliyorsun.....
Yoksaaa
Mahviye Sultan Camiinin duvarına işemeye teşebbüsten
Bostancılar gözlerinin camekânını indirdiler diye mi?.....
İyi düşün ama!
O dönemde gözlük kullanılmaya başlanmış mıydı
O İmparatorluğunda
Bilmiyor musun?....
Pekiyyy, sana son bir soru daha!
Kaç minariliydi Şair Câmi?
Vede kaç şerefeliydi o mekruh mâbedin minareleri?....
Cönklerde kendini boğulmak suretiyle intihar ettiği
söylenir kendisi için
Doğru mu?....

Doğruysa, söyle, Haliç'e gömüldüğünde o körolasıca zındık,
– Gece-yarısı vuku bulmuştu vak'a biliyoruz –
BEŞER kollu şamdanları onun ve şehrâyin kandilleri de
O yaldız boynuzlu suya temas ettiği an,
Onlar da sönmüş müydü, sönmemiş miydi
– Püf diye değil elbet –
Cızzzzzzz diye?.....
Tüh be sana!
Koskoca Hasan-Âli'nin oğlu olacaksın bi de!.....
Milârdlar sonra rastlaştık İslâm ansiklopedisi'nde
Meğer Şair Câmi, İran'da "Cam" adında bir şehirde
doğmuşmuş
1400 falan senelerinde,
Nerde, nasıl ve hangi tarihlerde öldüğü meçhul,
Leylâ ile Mecnun'u yazmış Fuzulî'den önce
Cam üstüne.....

KENDİ ANAMAYMIŞ BİR MAYA

Benim mum gibi değil, ne münasebet!
Şamdan mı?.. Yerinde durmayan
Sağlığında, sayrılığında...
Bir konuk geldi mi ille de yemekler kotaracak,
Bir fıkara gördü mü kesesine sarılacak,
Kibar mı kibar bir boşnak...
Mum çiçeğim benim,
İsmetam,
Kaynanam...
Ordan bile ürüyorsun bak,
Çocuklarına... Hâlâ uzanarak
Yalnız kalmış dalından,
Alibey'siz...
Yine de yediveren...
Ve kimbilir ordan yine
Ben yaptım bütün bu kötülükleri diye
Teslim oluyorsundur sen
Cennetteki karakola...

İTİRAF

Konuşurduk da babamla bir zamanlar
Siyasetten-miyasetten
Hak Partisinden...
"Oğlum yüreğim sıkışıyor,
Beni öldüreceksin," derdi babam.
Şimdi düşünüyorum da ne o parti var
Ne de babam
Kendimden başka öldürecek...

UYARI

Bakmayın ufak-tefekliğine
Yılanın en amansızıdır yılancık

ŞAİR BE!

Köprünün Beylerbeyi kavşağında, Assubay Durağı'nda
indim otobüsten
ilerde siyah önlüklü bir çocuk,
Yanaştım, parmaklığa çökmüş ağlıyor...
Yaraşır mı ağlamak? dedim
Delikanlı adamsın sen!..
Sen, dedi gözlerini yumruğuyla silip
Tükenmez kalamini kaybetsen, ağlamaz mısın?

ZIRVANADAN ÇIKMIŞ

Balık değil, sıfır numara it
Fosur fosur cigara içiyor bu izmarit

ÖMRÜNE BEREKET

Yumurtaya can veren Allah'sa
Can'a da günde bir yumurta veriyor
Civcivden büyüttüğüm İspenç tavuğu

Kendisine şükranlarımı arzediyorum alenen

KAMIŞ

Sayın Anday'a

Akşam yine akşam yine akşam
Göllerde bu dem kılkamış olsam

KABAHATTEN BÜYÜK ÖZÜR

Açık vermemek için kapalı konuşuyorum böyle,
Mecburiyet oturuyor da hâlen tahtında...

Bu arna ergeç halledilecek bir muâdele...

RÛBÂİ

Uğurdur insan ruhları ki buhur,
Uçarlar uçmazdan dışarı buhar...
Nisanları düşen yağmur, meselâ,
Dönüşler mi yoksa dünyaya bahar?..

AHMET HAŞİM'SİZ BİR GÖLDE

Ay ışığı çölde mutlak arabî.
Lâkin, güller içinde burda
Alabildiğine şarâbî...

Ay gibi, benim de bu dünyada canımm
Dur-otur bilmiyor ki, yarabbî!

ÖZTANITIM

Ben bir aşk değirmeniyim
Şiirler öğütürüm Ayça Parkında
Çocukları havada fır döndürürüm kollarımla
Paydostan sonra da Donkişot'u görürüm rüyalarımda

PROTESTO

O adam ki, bir hareket memuru,
ikamete memur edilir mi hiç?
O adam ki, ağzında düdüğü, elinde diskiyle
İlerlere doğru uğurlu bir işaret.

O adam ki, atâlete, meskenete karşı
Besmeleylen başlamış, bellibaşlı bir hareket...

BİZE DE DERLER ÇAKICI...

Yanımda tebeşir gezdiriyorum devamlı
Bu mûtenâ semtteki konakların bahçe kapılarına asılı
O (iki nokta üst üste)
BU EVDE
KÖPEK
VAR
Levhalarının altına selâtin harflerle kocaman bir
DOĞRUDUR
Yazmak için

ZAMPARADOKS

Eski Anadolu'da
Yaldız boynuzlu koçlar kurban ederlermiş
Bereket Tanrıçasına.
Yeni Anadolu'da Bereket Tanrıçasını kurban ediyorlar
Yalnız boynuzlu koçlar için.

TEYET

Salâhattin Hilâv'a

Ruh gibi kumrular esti esin uçmaktan
Erken mi? Tam mevsimi! Geç bile!
Tarçınî kanatları okşayaraktan bahar dallarını...
Onlar ki Merih'le aramızda sürüp giden derûnî bir
dünya harbi boyunca
Hep böyle duraklayıp birân için, bir teehhür
Yuvası az, damı bol bu Rumeli'nde
Lozan şayın, barışlardı köylerimiz üstünden
Teyet gelip geçtiler
Balkan hezimetinden beri...
Baka kaldım bu yıl da yine
Ne hikmetse vaktinden önce ortaya fırlayan
Guguklu bir saatin gugukçuk sesleri gibi arkalarından

YEDİLİK

Güvendiğin dağlara kar yağmış
Yağmış da erimiş bile,
Çamların arasına öbek öbek
Ne güzel dağılmış beyazlar!...

Sen de başla güvenmediğin dağlara yağmaya!
Ulusun varsın düzlerde köpeksilik!
Babayı yemiş bir itoğlu tarafından düzüldü bu yedilik...

REDDİYE

Hastasıyım görünsem de şu an
Bu Pankıras ve bu Dıragos'un
Ve manyetosunda susa durduğu için
Mort sayılsa da morsum,
Sen hiç merak etme benim can dostum!
Böyle anlamsız şiiri Alhha yazdıysa bozsun!

TECDİD-İ KAYIT

Tarihe karıştırılmış bir partidendim
Meyâne işletiyorum şimdi...
Öğleden sonraları, işler iyice tavsadığında
Bir kadeh rakı doldurup kendime
Bir tabak da eğlencelikle geçip oturuyorum
Pencerenin kenarındaki 2 numaralı masaya
Ve açıklardaki balıkçı teknelerini seyreder seyrederken
Başlıyor muyum sana takaza etmeye kendi nefsime
Ne arıyorsun ulan ibne sabahtan gece yarılarına
Bu götiçi kadar yerde, diye...
O efkârla bulup akşamüstünü, sıklaşınca müşteriler
Dalıyoruz yeniden bir hâyhûyun içine...
Geçen gece ama, paydos vaktine yakın
Hava almaya dükkânın önüne çıktığım sıra
O açıkta avlanan balıkçılara nispet mi nedir
Belleğimin en gümüşlü zokasıyla kendimi
Sarhoş mu sarhoş yakaladığımda
Kaydımı yaptırdım tarihe tekrar
Ve eve döndüğümde karım
Ne zamandır seni hiç bu kadar ayık görmemiştim, dedi...

AKLARLA KARALAMA

"Gece" kıpır kıpır uykusunda
(Karşı komşunun bize misafir siyahlı beyazlı kedisi)
"Trakya'dan kar geliyor" diye gelen
Israrlı hava raporlarını dinlemeyip
Bitürlü yağmayan kara rağmen
Gece kıpır kıpır, gece mırıl mırıl
Karalar içinde ak tüyleri çoğaldıkça çoğalıyor diye

SİSTEM

Gülibrişim küsmüş yine güneşe
Neden tez kaçtı sevdiğim diye,
Usul usul kapandıkça kirpikleri
O yemyeşil kelebekler, yapraklar,
Bir sitem esiyordu içinden
Bir meltem:
Sakın geç kalma, erken gel!

OĞUL VERMİŞÇESİNE

Ne garip mimarîymiş ki bu hayat
Cümlenin döne döne okuduğu binâda
Aşağ helâ, önde mutfak
Merdivenden tam çıkarken sofaya
Bi de baktım, ne görmem ki
Boşluğun üstüne çatılmış onbir tahta
Ve günlere çakılmış mübalâğa çiviynen
Başlamış yepeyeni bir Hayat!...
Düşmüş sanki başıma şapadanak masamavi bir damla
Sepeserin...
İyi de de, kötüde de ılgınlarla uyup kalkan
Hasanım benim, insanım
Sahibül hayrat ve hasenâtım
Bağla'dan taa Akyarlar'a
Oğul vermişine
Hekim olmuş oğlum, duydum
Duymukla lokmanlara doydum
Bakın dedim hakkımla gayrı
Ben işte şimdi şehitler oldum
Oh olsun dese de herkes
Ben ohh diyorum a
OHHHH!

DAÜSSILA

Hani nerde o İstanbul?
Nassı koymuşlar ki ona,
İstanbul'u kodunsa bul!

AT SÖZÜ

Acıyı hiçbir patlıcan çalamaz
Ne fulüt, ne kılarnet, ne zurna,
Acıyı hiçbiri çalamaz
Atkestanesi bile,
Ne de kırağı...

GURBETTEN

Ölmeden az önce Ecel'e demiş ki Nâzım:
İy'ki geldin, ahbap, ben öfkeme döneceğim...

ÇALAKALEM

Şiir bir çalar-saattir
Dakik
Tam zamanında çalan.
Zırvasız
Ve zartasız, zurtasız...
Zırrrrrrrrrrr!
İşinin başına Eşref'i
Eşref saatinde hem
Elifi elifine
Uyandırmak için...
Ama kendi işinin başına...
Çalakalem,
Çala
Çala...
Biyolojik bir saat demek ki şiir
Ve ölünceye de
Dakik...

İĞNELİ

Anam babama âşık olmuş,
Babam da anama.
Gezelim bu çarşamba demiş babam.
Sur-dışlı anam, öyle şık bir fistanı yok,
Ablasının nişanlığını istemiş ödünç,
Teyzem daha toplu, oturmamış üstüne entari,
Teyelle, iğneyle ayarlamışlar üstüne anamın.
Babam, kavilleri üzre, gelip Topkapı dışındaki evlerine,
Anamı alıp, kaçbir tıramvaylan aktarma,
Bebeğe götürmüş o Afrodit'i.
Bebek sırtlarına çıkmışlar.
Babam oturtmuş anamı çayıra,
Denizi göstermiş,
İyi şeylerden söz etmişler,
Derken öpecek olmuş anamı,
Anam çoktan râzı.
Babam el atınca orasına, burasına,
Fistandaki iğneler batmaz mı eline!
Ay! demiş bağırmış babam...
O gün, o çayırda, o an
Düştüğüm için ben anamın imgelemine,
Yaşamda da, şiirde de
Böyle iğneli konuşmaklığım.

BU DÖNENCEDE

Dünyada dünya yok
Bu dünyadan başka,
Ne öbür,
Ne dübür,

Dünyada dünya var
Ben varım diye
O halde dünya var
Ben yoğum diye...

Ben bu dünya bu dünya,
Öldüm, oldum, olmasam ya,
Ben oldum, ben öldüm,
Var olacak yine dünya...

Ben bunları diyorum ya,
Benden ayrı, benden gayrı,
Başlamış biter mi hiç,
Dönmüyor, dönüyor dünya...

Benli, bensiz, benlen belli,
Benli bir Belkıs gibi
Dönüyor, dönmüyor dünya...

KONUŞMAAAA!

– Beni ne zaman kurtaracaksın ağbiy?
– Hele bi zengin ol da, evlât!

KİTÂBE

İnsan bir nisandır
Mayıs girdi miydi dölür,
Kırikindi yağmurlarıyla...

G G G

Şeyh Gâlip
Gâlip Güzel
Güzel Garip

İRLANDA'NIN KOCA ŞAİRİ W.B. YEATS ADINA

Yaşasın İnkılâp! Patlasın toplar!
Atlı bir hırt bir adsızı sopalar.
Yerler değişir, değişmeyle saplar,
İşler ama, işler yine sopalar...

BİR ÇİN ŞİİİR

(7. yüzyıl)

Dâvacı zengin, dâvalı yoksulsa
Zenginden yana işler yasa

Dâvacı yoksul, dâvalı zenginse
Dâvalıda kalır yine nizâlı arsa

Dâvacı da dâvalı da zenginse dâvada
Özür diler çekilir aradan kadı

Dâvacı da dâvalı da yoksulsa, bak,
Sade o zaman işte yerin bulur hak

REKORTMEN

Türkiye'de en çok basılan kitap
Ne Yaşar
Ne Aziz
Ne kur'ân-ı Kerim
Türkiye'de en çok basılan eser
Sansürdür, kardeşim, Sansür!
Sayısını ben de unuttum baksana,
Bu son derken, bu son,
BU SON
Kimbilir kaçıncı baskısı!...

GÖKYOKUŞ

GÖKYOKUŞ

Şol kadın yatıyor garayip
Bir denizden dalgada
Bir gemiyi anımsıyor mütemâdî
alargada ve uçak mai...
Emir almış bir şiirden demir
Ve engebeleriyle gebe
Ki bir meltem, hoşâmedi
Üflüyor çalıntı bir ney nesneyle
Ayva ve nar tüylerini...
Kadın değil, devr-i âlem bir kedi...
Neden sonra, âyîneler sonra, gördüm, Kendi
Çıkmış yola Brikler'i içinden Mayakovski'nin
Kar erimiş, erimiş kar Cevizli'de
Basılmış sanki samanlığında çamurlu suların
Hanife'nin tumanları gül dalına asılı
Bulutlar ki pâre pâre bulutlar
Kimi kısa, kimi uzun umutlarla unutlar...
Ve derakap göğe ılgar eyledi Kübele
Bacaklarının arasında bir ok, bir Kıble...

Bu işte bir iş vardı, bir Tansık Gerçekçiliği
Aşıldı göğün yokuşu, gibi bir bağevinin eşiği
Gün kapısında muntazır biçim bahçıvan Mevlût
Açelyalarını ayın okuyup üfleyen hem de hâfız o Arnavut
Vuslattı saat, çıktılar ânında yedikatların kerevetine
Cennet–Cehennem mağ'rasının - Antalya'daki - indiler
birlikte hikmetine
Kapıkomşuymuş meğer, malûm oldu, gökyüzüyle yeryüzü
Yetti Adem-'le Havaa'nın ömrümüze süren hüznü
Tıpış tıpış iniyor şimdi şol rahmetli alüftem
Bir hatim duası, bulutların aşk merdivenlerinden
Dünyanın rahmine yağan bir rahmet, bir yemeniyle yemin
Ve Bismillâhi ve Rahmânülrahîm

Bir Borazan çiçeği gayrı, çalıyor gökyüzü
Ele güne sabahı ilân etmeye
Yurdumuzun tüm sivil birliklerine
Açlara, ağaçlara, balıklara, çıplaklara
Tlllllllllllllll...
Onlar erdi muradına, bu şiir de sona erdi
Babam ki, Yalan, gerçekten de daha gerçekoğlu gerçektir
derdi...

Tİİİ

Pencerenin pervazına tünemiş çil horoz
Gurk tavuğun gıtgıdağına bayrak çekiyor
Civciv Bayramı münasebetiyle

Ayağa kalkın, efendiler!

ÂLÂDAN
BÂLÂ

Yüksek Mimardan geçilmeyen bu ülkede
Yüksek olmayan mimar
Bir tek Mimar Sinan var diyordum
+ bir ikincisi var
Yüksek olmayan bir mimar
NAİL V...
Yüksekler, yükseklerden atıp kendilerini
Çatlasınlar patlasınlar!

AĞIT

İznik Gölü'nda Mustafa'nın ölüsü
Bir haftadır kayıp alabalıklarıyla
Haberin soruyorlar yakınlarıyla
Haberin soruyorlar yakınlarıyla
Gelir dedim yarın sağlık sularıyla
Haydan gelip huya giden heyheyleriyle
Bir herif ki kavgada Bolu Beyleriyle
Gözün çıkmış tek gözüyle Afyon yoluna
Sağ bulaydım kol verirdim sol koluna...
Mustafa'nın mefatı bel'olmadandı bu ağıt
Ağıtı yakması benden, ölmemek ona ait...

HATİME

Güngörmüşlerdenim ben
Bademi ki bu güngörmedik günü gördüm
Ben ki hece taşlarıyla gördüğüşümde
Şamdan bir karıya bir gözü âmâ
Şey yaparken şeyitlenir ölürdüm
Patrona Halil'di patronum kesen
Toy bir zebâni olarak külhandan
Âteşimle Nesimî'nin küllerini kürdüm
Sonram da Saunalı bir sefir nidâsiyle
Arap sabunlarına kızdım köpürdüm
Gusulle ağarmaz zinhar karacümle
Dokuz doğurmadan ana olmaz hamile
Diya ahkâm kesip çapraz yürürdüm
Dipnoterdim Süttüralizm üstüne
Şair-zaman sürüm sürüm sürünürdüm
Güngörmüşlerdenim ben
Bademi ki o güngörmedik yerimi gördüm
Ben ki hecinlerle Hendek ma'rebesinde
Cingöz biyelerimi cepten düşürdüm
Böylece de bu şiir defterini dürdüm

Ne ömür şeymiş bu benim ömrüm!

İÇİNDEKİLER

ÖLÜM VE OĞLUM

Baharla Ölüm Konuşmaları....11
Al Bir Uzun Hava....21
Bayramlık....21
Aslandan Al Haberi!....22
Menapoz....23
Cankuratanla....23
Anayasası İnsanın....24
Epigram....25
Taksim Mitinginden İzlenim....25
Değişim....26

CANSUYU

Cansuyu....27
Ukte....28
Ay! Ay! Ay!....29
Bir Damlacık....30
Küçük Kızım Su'ya....30
Akis....31
Dostum Samaripa'ya Mektup....32
Muhabbet....33
Bir Ölüm İlanı....34
Arkamdan Konuşmasınlar diye....34
Güler Yüzümle....35
Ve Komiser Kolombo....36
Şiir - Şair- Dünya....37
Sonsöz....37
Ölüm ve Oğlum....38

GÖKYOKUŞ

Günebakanları Korumakla Uğraşıyorum....43

İTİRAZA İTİRAZIM VAR
Dostum Şair Necati BaşladıMadem Anlatmaya,
Kırıkdı Bu Sansür,Ben de Konuşmaya
Başlayabilirim Nihayet 47
Turâbı 48
Görece 49
Yiğitleme 51
Kehanet 52
Düz 53
Aydın Bir Karga İle Tilki 54
Soruşturma 55
Gönül Yazar'a Nispet 56
Öp Babanın 57
Hamama Karşı 58
Bir Aile Meselesi 59
Güya 60
Nâzire 61
Acıbadem 61
Büyük Sözü Tutma! 62
Nereden Nereye 62
Caponca 63
Türkiye'de Shakespeare 63
Dörtlük 64
Yangın Var 65
Şükrâniye 66
Bir Kelime Oyunu 67
Avcıoğlu'na 68
Yesenin'den İntihar Pusulası
Moskova'dan 69
Cazzzzzzz 70
Olur-Ölür/Ölür-Olur 67
Kare Kökler 72
Şili'deki Tencereye 73
Estetik 73
Mukavva Bir Kafaya 74
Bir Formül 75

Ayıp Şey 76
Düş Bozumu 76
Kongolu 77
Papatyalar Açarken 78
Aç Bi Acı 79
İtirâza İtirâzım Var 80

TECDİT-İ KAYIT

Altı Yaşındaki Muzaffer Haznedar'dan 85
Su Kasîdesi 86
Kardiyografi Kalp Yazısı 87
Edebiyat Sınavında 88
Kendi Anamaymış Bir Maya 90
İtiraf 91
Şair Be! 92
Zıvanadan Çıkmış 92
Ömrüne Bereket 93
Kamış 93
Kabahatten Büyük 94
Rûbaî 94
Ahmet Haşim'siz Bir Gölde 95
Öztanıtım 95
Protesto 96
Bize de Derler Çakıcı 96
Zamparadoks 97
Teyet 98
Yedilik 99
Reddiye 99
Tecdid-i Kayıt 100
Aklarla Karalama 101
Oğul Vermişçesine 102
Daüssıla 103
At Sözü 103
Gurbetten 104
Çalakalem 104

İğneli 105
Bu Dönencede 106
Konuşmaaa!..... 107
Kitâbe..... 107
Ggg 108
İrlanda'nın Koca Şairi W.B. Yeats Adına.....108
Bir Çin Şiiri 109
Rekortmen 110

GÖKYOKUŞ

Gökyokuş..... 113
Tiii 115
Âlâdan bâlâ..... 115
Ağıt 116
Hatime 117

Ölüm ve Oğlum'un yayın tarihi 1976. Bu şiirler, Can Yücel'in hapisten çıktıktan sonra yazdıklarının toplamı. Yücel, "Ölüm ve Oğlum'un yazıldığı günleri şöyle anlatıyor: "O devre, hani atları maneje sokarlar ya, öyle bir şey... Hapishaneden çıktıktan sonra Kınalıada'da oturdum. O zamanlar daha güzeldi Kınalı. Orada halkla da ilişkiler ol- du. Zahrat vardı, Er- meni sair, onunla ilişkim oldu. Bir açılma oldu yani..." Üzerinde hapishanenin baskısı kalkınca, çelişkiler sinirince bir ferahlık geliyor Yücel'in içine "Ölüm ve Oğlum" işte bu ferahlığı anlatan şiirler toplamı...

Ölüm bu ara çok oldun sen
Ortalığı kırıp geçirdin
Dostlara taktın, gençlere taktın kancayı...
Kendim için söylemiyorum, yanlış
anlama, bak!
Nasıl olsa benim niyâdım doldu,
Ama sen de bokunu çıkarma işin!
Bir süre ara ver bu işgüzârlığa!
Tek dur biraz!
Ne dersin tam maaşla emekliliğe?
İşsizlik sigortası da veririm istersen...

9 789757 432098
ISBN (TK) 975-7432-06-7
ISBN 975-7432-09-1